

ປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ

ໂດຍຜ່ານການປຶກສາຫາລືແບບມີປະສິດທິຜົນ

ກອງປະຊຸມທຸລະກິດລາວ (ຄັ້ງທີ 13)

ບົດສະເໜີບັນຫາ

ກຸ່ມບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ ແລະ ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ສະເໜີໂດຍ: ທ່ານ ປອ ໄຊບັນດິດ ຣາຊະພິນ, ປະທານສະມາຄົມຕັດຍົບລາວ, ຕາງໜ້າໃຫ້ໜ່ວຍງານປຶກສາຫາລື
ຂະແໜງການຜະລິດ ແລະ ໜ່ວຍງານປຶກສາຫາລື ຂະແໜງ ການບໍລິການ

- ຮຽນພະນະທ່ານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ-ປະທານກອງປະຊຸມທີ່ເຄົາລົບ ແລະ ນັບຖືຢ່າງສູງ,
- ຮຽນທີ່ປະຊຸມ

ຂ້າພະເຈົ້າ ຕາງໜ້າໃຫ້ໜ່ວຍງານປຶກສາຫາລືພາກທຸລະກິດ ຂໍສະເໜີບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ ແລະ ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເຊິ່ງ ປະກອບດ້ວຍ ສາມບັນຫາຍ່ອຍຄື:

1. ການຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ
2. ການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ
3. ການເຂົ້າຫານະໂຍບາຍ ດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ລາຍລະອຽດບັນຫາ ມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ການຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ

ສະພາບບັນຫາ: ການດຶງດູດການລົງທຶນຈາກພາກເອກະຊົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ເປັນໜຶ່ງໃນເປົ້າໝາຍຂອງແຜນວຽກຈຸດສຸມ ໃນການຮັບປະກັນໃຫ້ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຫມັ້ນທ່ຽງ ແລະ ສົມດຸນ, ເຊິ່ງເປັນໜຶ່ງໃນແຜນວຽກທີ່ນອນຢູ່ໃນ ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ. ເຫັນໄດ້ເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ, ລັດຖະບານ ຈຶ່ງໄດ້ອອກຄໍາສັ່ງ ເລກທີ 03/ນຍ ລົງວັນທີ 21 ເດືອນ ມັງກອນ ປີ 2020 ວ່າດ້ວຍການປັບປຸງວຽກງານການບໍລິການ ການອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ການອອກ

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ໃນ ທາງປະຕິບັດ, ໃນການຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ ໃນ ສປປ ລາວ ນັກລົງທຶນ ຍັງພົບພໍ້ກັບອຸປະສັກຫຼາຍຢ່າງ ເຊັ່ນ:

- ຂໍ້ຈຳກັດດ້ານນິຕິກຳ ເຮັດໃຫ້ການຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນໃນ ສປປ ລາວ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຕໍ່ກັບການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ. ອີງຕາມ ດັດສະນີຂໍ້ກົດກັນທາງດ້ານນິຕິກຳຕໍ່ການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ (OECD FDI Regulatory Restrictiveness Index) ໃນປີ 2020, ສປປ ລາວ ຍັງມີການກົດກັນດ້ານນິຕິກຳຕໍ່ນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດທີ່ສູງ ເມື່ອທຽບກັບປະເທດອື່ນໆ ເຊັ່ນຂໍ້ຈຳກັດ ທາງດ້ານການຖືຮຸ້ນຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ, ຂັ້ນຕອນການກວດກາຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຮູບແບບການລົງທຶນ, ການຈຳກັດຈຳນວນພະນັກງານຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຈຳກັດໃນການດຳເນີນງານຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ການເປີດສາຂາ ແລະ ອື່ນໆ.
- ຂອດຂັ້ນທີ່ຊ້ຳຊ້ອນກັນລະຫວ່າງຂະແໜງການ ຢ່າງບໍ່ຈຳເປັນ ເຮັດໃຫ້ການຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນໃຊ້ເວລາດົນ. ປະຈຸບັນ ອີງຕາມ ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານຂອງ ສປປ ລາວ ເລກທີ 03/ນຍ ລົງວັນທີ 10 ມັງກອນ 2019, ສຳລັບກິດຈະການທີ່ນອນຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ຜູ້ປະກອບການຕ້ອງໄປຫາຫ້ອງການປະຕູດຽວເພື່ອຂໍໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ເຊິ່ງໃນການຂໍໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫ້ອງການປະຕູດຽວກໍ່ໄດ້ຂໍຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ກ່ອນອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ແລະ ໃນເວລາທີ່ໄດ້ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນແລ້ວ ຜູ້ປະກອບການ ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ໄປຂໍໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເຊິ່ງກໍ່ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານຂັ້ນຕອນຄົ້ນຄວ້າຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງແບບດຽວກັນຕື່ມອີກ, ຈຶ່ງເຫັນວ່າຊ້ຳຊ້ອນກັນຢ່າງບໍ່ຈຳເປັນ.
- ກິດຈະການທີ່ນອນຢູ່ໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ ມີຫຼາຍເກີນໄປ. ອີງຕາມນິຍາມຂອງກິດຈະການຄວບຄຸມ ທີ່ລະບຸໃນ ດຳລັດ ເລກທີ 03/ນຍ, ບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມ ແມ່ນບັນຊີ “ປະເພດທຸລະກິດທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ” ແຕ່ໃນບັນຊີລາຍການກິດຈະການຄວບຄຸມປະຈຸບັນ ເຫັນວ່າມີຫຼາຍກິດຈະການທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ກັບ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ.
- ນິຕິກຳສະເພາະຂອງບາງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການອອກອະນຸຍາດລົງທຶນ ຍັງບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ. ອີງຕາມກົດໝາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາກິດຈະການຄວບຄຸມ ເລກທີ 03/ນຍ, ການອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນແມ່ນກຳນົດໄລຍະເວລາ 25 ວັນລັດຖະການ, ແຕ່ໃນຕົວຈິງບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ເນື່ອງຈາກບາງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງມີນິຕິກຳສະເພາະທີ່ກຳນົດໄລຍະເວລາພິຈາລະນາສິ່ງຄຳເຫັນການອອກອະນຸຍາດລົງທຶນ ເກີນເວລາຕາມທີ່ກຳນົດໃນກົດໝາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ (ກໍ່ຄືຕ້ອງສົ່ງຄຳເຫັນພາຍໃນ 8 ວັນລັດຖະການ).
- ການດຳເນີນເອກະສານພາຍໃນຂອງຂະແໜງການທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການອອກອະນຸຍາດລົງທຶນ ຍັງຊັກຊ້າເນື່ອງຈາກມີ ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ ເຊັ່ນ: ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາຂອງຫ້ອງການກະຊວງ, ໝາຍຄວາມວ່າຄຳຮ້ອງ ແມ່ນຖືກສົ່ງຫາຫ້ອງການກະຊວງເພື່ອພິຈາລະນາ ແລ້ວຈຶ່ງຖືກສົ່ງຕໍ່ຫາກົມກ່ຽວຂ້ອງ

ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລ້ວຈຶ່ງຖືກສະເໜີຫາລັດຖະມົນຕີເພື່ອອະນຸມັດ ແລະ ສົ່ງກັບມາຫາຫ້ອງການ ກະຊວງຕື່ມອີກ.

- ຍັງບໍ່ມີຊ່ອງທາງໃນການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂັ້ນຕອນ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆທີ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ຕັ້ງທຸລະກິດ ຂອງບັນດາຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຕໍ່ກັບການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ ທີ່ນັກລົງທຶນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການຕັດສິນໃນເຂົ້າມາລົງທຶນໃນ ສປປ ລາວ ເປັນໄປໄດ້ຍາກ.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ

ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ພິຈາລະນາ ເປັນເຈົ້າການ ໃນການ:

1. ປະສານກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາຄືນ ບັນດາກົດຈະການທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີກົດຈະການຄວບຄຸມ ແນໃສ່ຫຼຸດລາຍການກົດຈະການທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມປະຈຸບັນ ແລະ ມີການປັບປຸງເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ຈົນກ້າວ ໄປເຖິງການລົບລ້າງຂອດການຂໍໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ສໍາລັບກົດຈະການທົ່ວໄປ, ເພື່ອເປີດກວ້າງການດຶງດູດ ການລົງທຶນ.
2. ກຳນົດເງື່ອນໄຂທີ່ແນ່ນອນ (ເຊັ່ນ ການໃຫ້ຄະແນນຄວາມສ່ຽງ ຕາມແຕ່ລະເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດ) ແລະ ນຳໃຊ້ຢ່າງ ເປັນເອກະພາບກັນໃນທຸກຂະແໜງການ ເພື່ອພິຈາລະນາວ່າກົດຈະການໃດທີ່ຄວນເປັນກົດຈະການທີ່ຍັງຕ້ອງ ຮັກສາໄວ້ໃນບັນຊີກົດຈະການຄວບຄຸມຂອງຕົນ.
3. ກຳນົດບັນດາເງື່ອນໄຂທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ຈະແຈ້ງ ໃນການພິຈາລະນາອອກອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ເງື່ອນໄຂດັ່ງກ່າວໃຫ້ຜູ້ປະກອບການຮັບຊາບ
4. ປະສານກັບກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອປັບປຸງຂັ້ນຕອນການຂໍໃບອະນຸຍາດລົງທຶນໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ວ່ອງໄວຂຶ້ນ.
5. ຮວບຮວມຂໍ້ມູນ ແລະ ເປັນສູນລວມການໃຫ້ຂໍ້ມູນຂັ້ນຕອນ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆທັງໝົດຂອງ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ຕັ້ງທຸລະກິດ ທີ່ນັກລົງທຶນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ແບບ ອອນລາຍ
6. ປັບປຸງການບໍລິການຂອງຫ້ອງການປະຕູດຽວ ເພື່ອເປັນໃຈກາງໃນການປະສານກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ສໍາ ລັບການອອກອະນຸຍາດລົງທຶນ ຕາມເປົ້າໝາຍຂອງການກໍ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງຫ້ອງການປະຕູດຽວຢ່າງ ແທ້ຈິງ, ໝາຍຄວາມວ່າ ໃຫ້ນັກລົງທຶນສາມາດຍື່ນຂໍຄໍາຮ້ອງ, ຮັບຊາບຂໍ້ມູນ ແລະ ຮັບເອົາໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນ ທຸລະກິດຢູ່ຈຸດດຽວ ໂດຍທີ່ບໍ່ຕ້ອງໄດ້ໄປປະສານກັບຂະແໜງການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດ້ວຍຕົວເອງຕື່ມອີກ.
7. ສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານ ປະເມີນຄືນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄໍາສັ່ງ ເລກທີ 03/ນຍ ວ່າດ້ວຍການປັບປຸງວຽກງານ ການບໍລິການ ການອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ການອອກໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ເລື້ອຍໆ.

2. ຂັ້ນຕອນການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຂະແໜງການ

ສະພາບບັນຫາ: ສືບເນື່ອງຈາກການສະເໜີບັນຫາຂອງພາກທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນ ກອງປະຊຸມທຸລະກິດລາວໃນຄັ້ງຜ່ານມານັ້ນ, ພາກທຸລະກິດ ເຫັນວ່າ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ໄດ້ ເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງ ຫຼາຍຂັ້ນຕອນ ໃຫ້ສະດວກຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ຂັ້ນຕອນການຈົດທະບຽນວິສາຫະກິດ ເຊິ່ງເຫັນ ໄດ້ວ່າ ມີຄວາມສະດວກ ແລະ ວ່ອງໄວຂຶ້ນຫຼາຍ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ຫຼັງຈາກຂັ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວ ກໍຍັງຕ້ອງ ຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈຶ່ງສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດໄດ້, ເຊິ່ງຜ່ານມາ ໃນຂັ້ນຕອນ ການຂໍໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ເຫັນວ່າຍັງເປັນສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍ. ຜູ້ປະກອບການສ່ວນໃຫຍ່ ເຫັນວ່າ ຂັ້ນຕອນ ການຂໍໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຍັງບໍ່ມີຂັ້ນຕອນຈະແຈ້ງ ເຊັ່ນ:

- ຫຼາຍຂະແໜງການ ຍັງບໍ່ມີລະບຽບການສະເພາະ ຫຼື ຂັ້ນຕອນທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ການກຳນົດໄລຍະເວລາທີ່ ແນ່ນອນ ໃນ ການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການອອກອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ມີ ຄວາມຊັກຊ້າ. ນອກຈາກນີ້ ລະບົບການຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ການລາຍງານພາຍໃນບາງກະຊວງທີ່ອອກໃບ ອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ມີຫລາຍຂັ້ນຕອນທີ່ເກີນໄປ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການ ຍື່ນຄຳຮ້ອງຫາຫ້ອງການ ກະຊວງເພື່ອຄົ້ນຄວ້າກ່ອນ ແທນທີ່ຈະສາມາດຍື່ນຫາກົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ເລີຍ.
- ໃນຂັ້ນຕອນການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກປັບປຸງໄປຕາມຂັ້ນຕອນ ແລະ ໄລຍະ ເວລາທີ່ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ກຳນົດ.
- ຜູ້ປະກອບການ ໂດຍສະເພາະແມ່ນນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ຕ້ອງການກໍຕັ້ງ ທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ເຫັນ ວ່າການເຂົ້າຫາຂໍ້ມູນເງື່ອນໄຂຕ່າງໆຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຕິດພັນກັບການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ໃນ ສປປ ລາວ ຍັງຈຳກັດ.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ

1. ສະເໜີໃຫ້ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ພິຈາລະນາ ສືບຕໍ່ເປັນເຈົ້າການປະສານກັບກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການປັບປຸງຂັ້ນຕອນການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ໃຫ້ມີຄວາມຈະແຈ້ງ ແລະ ສະດວກ, ໂດຍ ສະເພາະ ແມ່ນການຫັນໄປນຳໃຊ້ລະບົບການພິຈາລະນາອອກອະນຸມັດແບບອີງໃສ່ ຄວາມສ່ຽງ ເປັນຫຼັກ (ເຊັ່ນ ສຳ ລັບກິດຈະກຳທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕ່ຳ ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ) ຄືດັ່ງທີ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໄດ້ມີການລິເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
2. ສະເໜີໃຫ້ ແຕ່ລະຂະແໜງການທີ່ອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ພິຈາລະນາ:
  - 1) ປັບປຸງລະບົບການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນໃຫ້ໄວຂຶ້ນ ແລະ ໃຫ້ມີເງື່ອນໄຂທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ແນ່ນອນໃນການພິຈາລະນາ
  - 2) ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂັ້ນຕອນການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ເປັນເອກະພາບກັນທັງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.
  - 3) ມີຊ່ອງທາງໃນການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂັ້ນຕອນ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງທີ່ ຕິດພັນກັບການກໍຕັ້ງທຸລະກິດທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ແບບ ອອນລາຍ, ຫຼືນຳໃຊ້

ຕົວຢ່າງໃນການກະຈາຍຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ພາກທຸລະກິດ ເຊັ່ນ ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດ ລາວ ແລະ ສະພາການຄ້າຕ່າງປະເທດ ໃນສປປ ລາວ ເປັນຕົ້ນ.

3. ການເຂົ້າຫານະໂຍບາຍ ດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ສະພາບຂອງບັນຫາ: ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນທີ່ມີໃນປະຈຸບັນ ອະນຸຍາດໃຫ້ໂຄງການລົງທຶນຂໍຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕໍ່ ວັດຖຸດິບ ແລະ ອຸປະກອນຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນເພື່ອມາຮັບໃຊ້ການລົງທຶນ ທີ່ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ ກໍລະນີທີ່ ໂຄງການລົງທຶນດັ່ງກ່າວ ມີການຊື້ ວັດຖຸດິບ ແລະ ອຸປະກອນຕ່າງໆ ຈາກຜູ້ຜະລິດພາຍໃນ ເພື່ອມາຮັບໃຊ້ການລົງທຶນ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ເຊັ່ນດຽວກັບກໍລະນີນຳເຂົ້າ. ຜູ້ປະກອບການເຫັນວ່າ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນລັກສະນະດັ່ງກ່າວ ບໍ່ເປັນການສົ່ງເສີມການຜະລິດພາຍໃນ ແລະ ຍັງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຜະລິດພາຍໃນ ເສຍປຽບ ໃນການແຂ່ງຂັນກັບຜູ້ຜະລິດຢູ່ຕ່າງປະເທດທີ່ຈະເປັນຜູ້ສະໜອງວັດຖຸອຸປະກອນໃຫ້ແກ່ໂຄງການລົງທຶນດັ່ງກ່າວ ເນື່ອງຈາກຜູ້ຜະລິດພາຍໃນຕ້ອງເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ 10% ຂອງມູນຄ່າສິນຄ້າ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ລາຄາສິນຄ້າຜະລິດພາຍໃນສູງຂຶ້ນຢ່າງນ້ອຍ 10% ຖ້າທຽບໃສ່ສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ. ຜົນຈາກການປົກສາຫາລືໃນໄລຍະຜ່ານມາ ເຫັນວ່າຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການເງິນ ກໍ່ໄດ້ສະແດງທັດສະນະເຫັນດີ ຕໍ່ກັບຂໍ້ສະເໜີຂອງພາກທຸລະກິດ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແມ່ນຍັງບໍ່ສາມາດເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ ຖ້າຫາກບໍ່ມີການຕົກລົງເຫັນດີຢ່າງເປັນທາງການ ໂດຍສອງຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ ແລະ ມີການປັບນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຮອງຮັບນະໂຍບາຍນີ້.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ:

ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການປະສານກັບ ກະຊວງການເງິນ ເພື່ອ ປົກສາຫາລືພິຈາລະນາ ຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມແກ່ໂຄງການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ໃນການຊື້ສິນຄ້າ ທີ່ສະໜອງໂດຍຜູ້ຜະລິດພາຍໃນປະເທດ ເຊັ່ນດຽວກັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າ